

SELECTAS
EX
UNIVERSA PHILOSOPHIA
AC
MATHESI
PROPOSITIONES
THEOREMATA ET PROBLEMATA
PUBLICICE PROPUGNAVIT
NOBILIS AC PERDOCTUS DOMINUS
ANTONIUS SZENT-GYÖRGYI
PESTINI IN AUDITORIO PUBLICO
SCHOLARUM PIARUM
EX INSTITUTIONIBUS
P. CAROLI KOPPI
A PASSIONE DOMINI
PHILOSOPHIAE, AC MATHESEOS PROFESSORIS PUBLICI,
ORDINARI

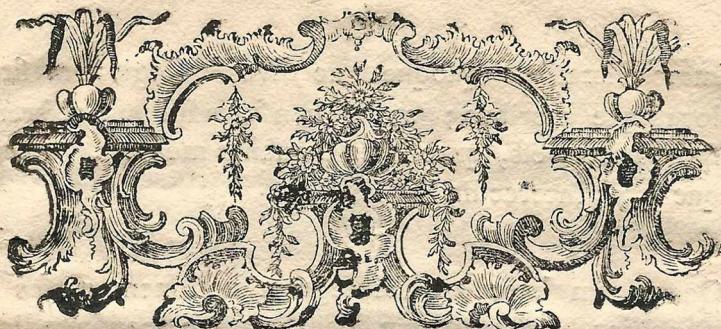
ANNO MDCCCLXXV. DIE MENSIS AUGUSTI.

VACCI,
TYPIS FRANCISCI IGNATII AMERO PRIVIL.
ET EPISC. TYPOGRAPHI.

AVG 1
LIBRIS LIBRARIAZATI
KÖNYV

PROPOSITIONES.

etiam si huiusmodi sunt, non possunt esse nisi
per quamdam rationes, quae ad hoc pertinet. Namque scribi
I. de animalium lid

Ingeniorum, post Deum, diuersitas plurimum
ab Educatione pendet; quam, ut casu
quis meliorem naefus est, ita in intelli-
gendo quoque caussarum ceteris est felicior.

II.

Etsi fieri possit, ut ad ratiocinandum aptiores nos Do-
ctrina faciat, atque cultura; non tamen Educatio omnem
Organisationem, ita pervicax saepe natura est, superare po-
test, quin haec ipsa etiam in animos, et affectus influat.

III.

Immo climatibus quoque, ac diverso Regionum situi; Populorumque moribus; atque consuetudinibus referenda ea saepe varietas est, quae inter humanas mentes, Judicia, Ideasque ipsas intercedit.

IV.

Quamquam haec apud integrum nationem rursus immutari possint Legibus, tum Reip: atque consuetudinum permutatione, quam evenire apud homines necesse est.

V.

Hos igitur statuimus fontes Idearum nostrarum. Qui, quod solis sensibus nostris pateant, omnis, quae apud homines esse potest, cognitio ab Experientia repetenda est.

VI.

Quid enim nobiscum nasci, atque animis indi nostris dicere possumus? determinari nihil potest; mihi prorsus nihil innatum est.

PROBLEMATA: I. Usus Doctrinae Idearum ad negotia, et vitæ utilitatem deducere.

II. Explicare Ideam Phantasticam, et inde sequentes errores.

III. Ostendere unde praecipue Imaginationum vivacitas pendeat.

IV. Expromere sensuum imperfectionem, quae errorum multorum causa sit.

V. Declarare deinde, quid tribuendum sit Affectibus in diminutione, varietate, et affectione Idearum.

VII. Ta-

VII.

Tali Idearum origine quid miremur mentes nostras in judicando saepe hallucinari ? hinc non Nutricum tantum, et Vernarum nos praejudicia habemus, quae, ut abjiciamus, tam imperiose nonnulli monent; nulla aetas, nulla consuetudo his vacua est; *optimus est, qui minimis laborat.*

VIII.

Cum igitur usus sensuum multus, atque varius est, varieque ad cognitionem perveniantur: securius, atque citius pertingunt ii, qui omni vita ad Leges Logicae sunt intenti.

IX.

Praecipuae inter has sunt Leges Inductionis, atque Analogiae: Ad probabilitatem saltem, si non veritatem perdaturae; qua ut plurimum contenti esse debemus, ne videamur naturae subirasci.

X.

Atque hoc infirmitatis mentium humanarum Argumentum est, multa nescire; Furoris autem, et Fanatismi, quasi nihil sciri possit, praecipitem negare omnia; multum interest, qui Philosophus hic animum noverit moderari; cum et sciri possint non pauca, et in plurimis nos scepticos esse oporteat.

XI.

Tum, qui Methodo Philosophica philosophatur, ab eo, ut perniciosi quidpiam in utramvis Remp. dicatur, metuendum non est; etenim, si rerum omnium abusum potius, quam utilitatem pensabimus nihil non perniciosum futurum est Rebus pub.

XII.

Sed vero ornat id vel maxime Philosophum, et si veritatis semper aliquis usus est, si opinionem, quam veritatem putat, reticeat tunc, cum turbari sentiet animos, si promat.

XIII.

Inter tam multa autem veritatis Criteria, mirum est, si non veritates jam repertae e manibus elabantur; omnis enim ab evidentia se duci clamat. Conscientia tandem, & optimorum sensus communis pro summo criterio haberi debent,

PROBLEMATA: I. Virtutes Historici recensere.

II. Canones in Lectione Historicorum observandos enumerare.

III. Originem Mendorum detegere.

IV. Interpretationis, ac Commentationis Methodum, ac Leges explicare.

XIV.

Ad recte demum consequandas veritates, easque in scientiae quasi corpus aliquod connectendum, necessariae sunt Ideae in *Repraesentando*, quod aiunt, Universales; secus Ideae ipsae singulares sunt.

XV.

Ens, et Substantia abstractissima sunt. Contingentium quidem Deus causa est; ut tamen possibile aliquid dici possit, interna non repugnantia adesse debet.

XVI.

XVI.

Qui Materiae Originem cognoscere volebant, ex iis erant, qui Philosophiae limites transgressi fontem Atheismi ostenderunt. Infinita certe creandi, atque annihilandi vis mentem nostram superat.

XVII.

Nihil ineptius fingi potuit, ac pulcherrimam hanc rerum Compagem ex Atomis temere coaluisse; Deus illud ex nihilo est architectus; cuius durationem tempus adpellamus.

XVIII.

Optimum hunc Mundum esse graves quidam Viri asseverant: Verum Principium Rationis sufficientis etsi dignissimum sit Philosopho, et recte ratiocinanti prope necessarium, ad liberas tamen voluntates se se non extendit.

XIX.

De Spatio hic non nemo posset quaerere; ita censemus: illud non a rebus confici, sed praeterea esse capacitatem extensam negative, idque nulla ratione repugnare.

XX.

Ordinem rerum Mundanarum, seu substantiarum leges mere esse arbitrarias, adeo diu certum habebatur, ut de hoc neque disceptatum quidem sit. At vero, nisi Dei scientiam imperfectam faciamus, dicendum est, Ordines, et Systemata intelligibilia, aeterna esse, et necessaria.

XXI.

De anima nostra unus quidem bonorum omnium sensus fuit nunquam illam interituram; nihilominus contra, quam volunt improbi, naturalibus etiam rationibus eadem animae immortalitas evinci potest.

XXII.

XXII.

Dignum risu Dogmā excogitatum est Stoicis ; affectus nostros morbos vocantibus , et motus praeter naturales ; neque in sapientem cadere : at vero affectibus carere non potest optimus quisque , quod ipsis vis magnarum rerum effectrix excitetur , et alatur .

XXIII.

Analogia , quae se se quotidie in actionibus Brutorum exhibet apertior est , quam , ut Bruta Automata sint , sunt igitur eorum Anima immateriales nostris intrinsecus , et natura sua imperfectiores .

XXIV.

Usus diuturnior rationis facile quemvis eo adducet , ut Numen aliquod aeternum , et perfectissimum agnoscat ; ut adeo Atheorum Theoricorum Argumenta malevole in speciem efficta censeantur .

XXV.

Numen hoc , ut Universi Dominus est ; non interno tantum cultu , sed externo quoque colere obstricti sumus .

XXVI.

Corporibus omni ex parte aguntur Animi nostri ; quae si nil , nisi ludibria essent , ut quidam voluerunt , eorum tamen cognitio esset jucundissima , et magna cum mortali- um omnium utilitate conjuncta .

XXVII.

Haec substancialiis homogeneis constant ; diversitatem textura varia , variaque Elementa secunda efficiunt : hinc , *Ex quolibet quidlibet fieri posse facile evincitur.*

XXVIII.

XXVIII.

Substantiis ipsis ita proprium est, ut simplices sint, et ut vim quamdam Aetivam habeant, ut secus ne esse quidem substantiae possint.

XXIX.

Hujus Energiae duplex est Status; ille, vis substantiam, et existentiam tuentis est Primarius, et Essentialis; alter nientis in partem aliquam, gravitantis, prementis, moti etr. secundarius est, et accidentalis. Ex his conficitur.

XXX.

Motus ideam multo nos aliam habere debere, atque adhuc in Scholis docebatur: Translatio quippe Massae, Spatii Percursio, Tempus; Velocitas; extrinseca sunt Motui, et Proprietates Accidentales.

XXXI.

Tum, Quia Inertia Materiae propria est, et ex Natura profecta: vis Motrix, quantacunque est, a determinate, quae Intrinseca esse non potest, provenit; haec quia infinitis modis fieri potest, sequitur: Materiae vim infinitis modis esse determinabilem.

XXXII.

Quare ex his manifeste illud quoque cogi potest, ab illa vulgi opinione de corporum Gravitate nobis discedendum esse, nam illa centrum versus est Fictitia, si sola talis habeatur, cum Gravitas quoque sit, quacunque Directione moveatur corpus.

XXXII.

Haec Universalis materiae Proprietas est hoc Systemate ab extrinseca quadam causa deducenda; atque libere determinabilis, quoniam non repugnat esse corpus non grave.

THEOREMATA: MOTUS LIBERE DECIDENTIUM.

- I. Corpus cum motu ultimo accepto perficeret spatium duplum.
- II. Spatia intra tempus sensibile motu uniformiter accelerato percursa sunt in Ratione duplicata Temporum, et Velocitatum.

PROBLEMATA: I. Dato Spatio primo tempore percurso invenire spatium totius temporis, et vice versa.

II. Dato tempore percursi spati, invenire aliud tempus, quo assignatum quodpiam spatium percurritur.

THEOREMATA: MOTUS PARABOLICI IN BALISTICA.

- I. Seclusa resistentia medii Corpus grave tam horizontaliter, quam oblique, sive sursum, seu deorsum projectum, movetur per curvam Parabolicam.
- II. Corpus sic projectum habet spatia recessus a Tangente in ratione duplicata temporum sensibilium.
- III. Si Maxima Altitudo Curvae ex Subtenso ad lineam directionis producatur, tota linea haec est dupla Altitudinis Maximae.

IV. Amplitudo Projectionis sub Angulo semirecto est dupla illius altitudinis, ad quam sublato medio resisteret corpus perpendiculariter projectum.

XXXIV.

Inter ipsa vero corpora Mundana nexus quemdam esse nemo potest negare, hoc corpora ad se invicem nuntiuntur, unde unde haec *Tendentia* proveniat; lubuit autem Attractionem dicere, quae vox jam Civitate donata est; est vero ea in Ratione Directa Massarum, & Duplicata inversa distantiarum; quod in Planetis maxime adparet.

THEOREMATA VIRIUM CENTRALIUM.

I. Subtensae Anguli Contactus infinite parvae sunt in duplicata ratione arcuum conterminorum.

II. In aequabili motu duorum corporum diversae celeritatis Tempora sunt in Ratione Orbium, seu Radiorum directa, et Reciproca celeritatum. Seu $T : t = R : r$ C aut O:

$$oC, \text{ seu } C : c = \frac{R}{T} : \frac{r}{t}$$

III. Vires Centrales sunt in Directa Ratione Radiorum, et inversa quadratorum Temporum,

$$rum, \text{ seu sunt } V : v = \frac{R}{T^2} : \frac{r}{t^2} \text{ seu etiam}$$

$$V : v = \frac{T^2}{R} : \frac{t^2}{r}$$

IV. Si Vires fuerint in Ratione inversa Duplicata
distantiarum a Centro Virium, erunt quad-
rata Temporum ut cubi Distantiarum; seu

si est $V = \frac{I}{R^2}$ erit $T^2 = R^3$; tum si est

$T^2 = R^3$ erit quoque $V = \frac{I}{R^2}$

XXXV.

Universi Effectus in Mechanica hac structura motu per-
aguntur; in quo nulla sufficiens ratio esse potest dicendi
Vires corporis ad sensum moti esse in ratione quadrata
celeritatis.

THEOREMATA MECHANICA

I. Vires nitentes majora corpora rumpere, et de-
moliri in Majori ratione crescunt, quam
qua se se retinent.

II. AEquilibrium est Fundamentum Mechanicae.

III. In Trochlea fixa motus non adjuvatur.

IV. In Polyspasto vis est ad Pondus, ut unitas
ad numerum funium.

V. In Plano Inclinato est vis ad Pondus, ut alti-
tudo ad longitudinem.

PROBLEMATA.

I. Explicare Ventes diversi generis.

II. Datis Radiorum minorum et majorum Radio-
rum Rationibus invenire conversiones Ro-
tae velocissimae, quoad maxima semel con-
vertitur.

III.

III. Resolvere Problema Archimedaeum in Pan-
cratio.

IV. Determinare Vires in Musculis Cubitalibus.

V. Stabilitatem Aedificiorum, et Fornicum deter-
minare.

XXXVI.

Elasticitas ex Simplici Materiae Energia, et vi Activa
progressa necessariam quoque habet Mechanicam structu-
ram corporis, ut magis, minusve sit elasticum.

THEOREMATA DYNAMICAE

I. Si Corpora duo non elastica in easdem partes
sibi occurrant erit Velocitas communis post

$$\text{conflictum } \frac{MV + mv}{M + m}$$

II. Si in contrarias partes: erit $\frac{MV - mv}{M + m}$.

III. Si in Corporibus autem Elasticis; motus
quantitas aquisita vel amissa est duplo
major.

XXXVII.

Vacuum ob multas Caussas dari necesse est; nihilomi-
nus multo evidentius est corpora omnia innumeris poris
pertusa esse.

XXXVIII.

Ex fluidis id patet plurimum; quod fluiditatis causa vel imprimis a Sphaerica particularum figura, illarumque minimo nexo, et attractione repeti debeat.

THEOREMATA FLUIDORUM.

- I. Summa Velocitatis aquae in alveo decurrentis est in Ratione Reciproca sectionum.
- II. Si plana duo aequalia, et immota incurrente fluido directe percutiantur, erunt percussionses, ut quadrata velocitatum.
- III. Si autem velocitates aequales, superficies in aequales, percussionses erunt, ut superficies.
- IV. Tandem si inaequales fuerint et velocitates, et superficies, erunt ictus impressi, ut superficies, et quadrata velocitatum simul.

EX STATICÀ FLUIDORUM.

- I. Ejusdem speciei fluidum in Tubis Communicantibus aequa altum est.
- II. Diversæ speciei fluidi Altitudo habet se in Ratione reciproca gravitatis.
- III. Corpus grave in fluidum immersum tantum amittit ponderis, quantum est pondus fluidi, quod ex loco exprimit.

PROBLEMATA: I. Invenire pondus fluidi cujuscunque.

II. Resolvere Problema Archimedea de mixtis corporibus.

XXXIX.

Causa pro explicandis Tuborum capillarium phoenomenis non alia est, quam mutua aquae, et vitri attractio.

XL.

Aeris gravitas, et Elasticitas multimode ostendi potest; hujus unius pressioni, et Elasticitati Universae Barometri mutationes adscribendae sunt.

XLI.

Oscillando Undulare aërem oportet, ut sonum in Aorem deferat, qui ex vibratorio miniarum partium motu provenit.

THEORIA CHORDARUM.

I. Habita Ratione Longitudine, Massa, et Ponderibus tendentibus in duabus Chordis, erit Numerus vibrationum dato tempore peractarum $= \frac{VP}{VL + M}$.

II. Si et Longitudines, et Pondera aequantur,
erunt numeri vibrationum $= V \frac{1}{m}$.

III. Si Chordae sint homogeneae sed diversae Longitudinis, erunt numeri vibrationum $= \frac{1}{L}$

XLII.

Lux consistit in esluviis e corpore lucido jugiter emanantibus, illiusque propagatio instantanea non est, sed successiva.

EX

EX OPTICA, CATOPTRICA, DIOPTRICA.

- I. Lumen a' radiante corpore diffusum, decrescit intensive in ratione duplieata distantiarum.
- II. Duo lucida aequalia simul juncta non emittunt lumen ad duplam distantiam illi aequale, quod unum eorum ad subduplam distantiam effundit.
- III. In speculis planis objecti punctum quodvis videtur in concursu Catheti incidentiae, et Radii Reflexi.
- IV. In speculis convexis objectum quodlibet videatur inter Centrum, et superficiem.
- V. Objectum in medio crassiori situm videtur propius ad superficiem.
- VI. Radius Lucis in lentem vel plano concavam, vel concavo concavam incidens post Refractionem ab axe divergit.

XLIII.

Certissimis experimentis Diversam Radiorum Refrangibilitatem demonstravit Nevvtonus, unde Colorum Diversitas pendet.

THEOREMA. I. Iris non sit, nisi interposito inter solem, et Nubem Oculo.

II. Iridis Primariae est duplex Refractio, et una Reflexio; secundariae duplex Refractio; et duplex Reflexio.

XLIV.

XLIV.

Calorem motus perturbatus ignearum , et minimarum corporis particularum efficit ; Frigus in eius cessatione constat , quare nec Frigus absolutum datur , nec Frigorifica corporis aliud , quam motum impediunt.

XLV.

Ignium , quos Montes aliqui in Europa , plures in America , ejiciunt ; sunt Materiae bituminosae , sulphureae , et Nitrosae inflammatio in cryptis subterraneis , unde Terrae motus originem dicit.

XLVI.

Systema Evolutionis hoc sensu potest sustineri : semen scilicet singulum Plantam in se continet , cuius organa ita conformata sunt , ut simile rursus semen proferri possit . Hinc analoge infertur animal nullum ex Putri materia nasci posse.

XLVII.

In explicandis Phœnomenis cœlestibus aptissimum est Systema Copernici , quod Scripturae Sacrae Auctoritati plane non repugnat.

XLVIII.

Solem circa axem converti ostendunt Maculae , quae probabilius eiusdem crassiores sunt evaporationes.

XLIX.

Stellæ fixæ totidem soles sunt , quid si Planetas suos habent ? sed et Planeticolas dari valde probabile est.

L.

Cometae deprehenduntur esse corpora mundo coæva , et certas Periodos habere.

LI.

Vicissitudo quatuor anni temporum , tum Aequinoctiorum , ac solstitiorum causa est Elevatio Axeos Elypsis graduum 23 et 1/2.

C

LII.

LII.

Terrae figura ad rotunditatem quidem accedit, verum Sphaeroidalem; sed et Antipodum existentia ex rotunditate Telluris demonstratur.

LIII.

Aestus Marini Phoenomena ab actione Lunae, et Solis, maxime autem Lunae repetenda sunt.

LIV.

Magnetismo explicando nulla satis apta Hypothesis ex cogitata fuit, multum Analogiae intercedit inter eum, et Electricismum, qui vapor est per universa corpora diffusus, isque singularis.

LV.

Fulgura, et Fulmina nil nisi materiam Electricam esse sat is experimenta demonstrant, nam et ictus fulminei educi, et Fulmina de Nubibus deduci machina possunt.

LVI.

Cum quorundam effectuum mirabilium caussas ignoravere quidam, ad Antipathiam et Sympathiam Ficta sine vocabula confugere, omnis effectus et si caussa nos lateat Mechanismo fit.

LVII.

Similem fere Originem habuit Magia Nigra, quae cum nulla detur, deliria sunt Pacta explicita, et implicita, et si, qui talia audent, pœna digni sint.

O. A. M. B. P. I.

